

Diplomová práce Lindy Kopecké – Rozvoj kulturních potřeb, výchova ke vkusu a možnosti motivace v rámci pedagogiky volného času (mladší školní věk)

Diplomová práce splňuje všechny formální podmínky požadované pro obhajobu této práce – rozsah práce, seznam použité literatury, abstrakt.

Samotné zvolené téma je velice potřebné pro zpracování, jako další možnost inspirace pedagogům volného času. Diplomantka zpracovává celé téma v dostatečné šíři. V teoretické části uvádí a ozřejmuje základní pojmy – kultura, umění a umělecká tvorba, druhy umění a význam umění, umění a hra, výchova uměním a výchova k umění, kýč a vkus, symbol, základní funkce výtvarného umění v pedagogice volného času, motivace.

V další části diplomové práce pak popisuje mladší školní věk, jeho charakteristiku, změny v uvažování, roli žáka, význam vrstevníků a identitu školáka. V kapitole Výtvarná činnost dětí a volný čas pak zevrubně vysvětluje význam volného času, možnosti jeho využití konkrétně ve výtvarné činnosti a plynule přechází do kapitoly o výtvarné činnosti ve školní družině. Tato část diplomové práce je pečlivě zpracovaná.

V praktické části práce diplomantka popisuje konkrétní projekt, který si sama připravila a realizovala s dětmi ve školní družině. Oceňuji pečlivost samotné přípravy více jak 15ti setkání, popis realizace včetně shrnutí a stručné analýzy. Tuto část práce však poškozují malá pečlivost mluvnické a slohové stránky, která vznikla zřejmě při opisu této práce (nevhodné střídání slovesných časů v souvislém sdělení jednoho faktu, nevhodně volená zájmena, předložky, případně jiné slovní druhy, problém se skloňováním, atd.).

Cílem projektu, podle diplomantky je vést děti k výtvarné výchově, výtvarnému citění, rozvíjet tvořivost. Nerozumím v této souvislosti termínu rozvíjet u dětí kulturní potřeby. Projekt má v dětech podněcovat aktivitu, tvořivost, vnitřní motivaci k činnosti. Jsem přesvědčen, že zvolením filmu Shrek (téma Shrek) s použitím filmové ukázky (téměř vždy na začátku setkání), je předchozí cíl projektu téměř nerealizovatelný a to i tehdy, kdyby byl zvolen jiný animovaný film uváděný diplomantkou. Jak můžeme rozvíjet fantazii, představivost, když předložíme dítěti konkrétní fotografii, filmový záběr, samolepku a necháme je překreslovat tyto obrázky na jiný materiál (květináč)? Navíc kreslit na květináč postavu Shreka je už samotný kýč.

Motivace byla téměř ve všech setkáních stejná – ukázka z filmu. Většina činností byla - dle předložené šablony obkreslit, vystříhnout,

vybarvit. Kde je kreativita? Nemohl být postup opačný - každý ať si namaluje podle svých představ květinu (mráček, beránka ...), ty vystříháme a vymalujeme ? Za kých považuji „Beránky na rozkvetlé louce“, kdy použijeme různé časopisy s květinami, které pak vystříháme, nalepíme, „vytvoříme louku“, kam umístíme beránka (opět vyrobeného podle šablony), rovněž tak podobně zpracované „Ovečky na květinovém paloučku“. Tyto práce jsou typické pro hodiny výtvarné výchovy minulého století. Pokud bych měl shrnout 15 setkání : děti se naučily obkreslovat, vybarvovat, stříhat a lepit. Mají jakési technické zkušenosti s materiálem. Při tomto způsobu převážně vedených setkání nebyly však motivovány k rozvíjení vlastní kreativity a tvořivosti. Rovněž se domnívám, že kolíček, zátka nejsou „atypické“ výtvarné materiály, jsou součástí našeho běžného života, jako např. láhev od okurek, bota, atd., které můžeme ve výtvarných činnostech využít.

Chápu nezkušenost diplomantky, vím, že vše s dětmi dělala v dobré víře přinést dětem radost, uspokojení, zážitek a otevřít jim cestu k výtvarnému cítění. I přes velké výhrady, viz. předchozí řádky, oceňuji naopak „Kohoutka a slepičku“, především pro možnost kreativního se vyjádření dětí – mohou samostatně namalovat motiv kohoutka nebo slepičky (bez předkreslování), malují voskovkami, používají neobvyklé zpracování celé plochy (mačkají papír – každý jak chce), atd. (Motivací bylo „vyprávění“ pohádky O kohoutkovi a slepičce). Totéž platí i o „Shrekiádě“, kde opět děti mají volnost – každý si maluje sám jakoukoliv postavu, v co největší velikosti (bez šablony), kterou si může barevně pojednat. Škoda, že takto kreativních setkání nebylo v projektu víc.

Navrhuji známku 3 – dobrá.

V Českém Krumlově 8. srpna 2008

Mgr. Jiří Rokorný

